

af en 3-aarig og netop til 3 Aar begrændset Forandring i Toldtariften af foretage nye Anlæg eller væsentlige Udvidelser af det Gamle, maa de virkelig tage Skade for Hjemgjæld, naar de gamle Forhold efter 3 Aars Forløb vende tilbage. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at tage Hensyn til de Tab, de paa den Maade maatte have foranlediget sig selv. Endelig bemærkede den ærede Ordfører, at Nedsættelsen i Henshold til den spanske Handelstraktat paa Vin- og Frugtolden vilde borttage hele Grundlaget for Toldrevisionen eller ialtfald det Grundlag, hvorpaa man hidtil havde arbejdet. Naar den paatænkte Forhøielse af Tolden paa Vin og Sydfrugter bortfaldt, vilde man ikke, saaledes som man havde paatænkt, kunne søge væsentlig Erstatning for Tabet i Toldindtægter gennem en Forhøielse af Brændevinsafgiften og en Slaggift. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, men kun udtale, at min Betragtning i saa Henseende falder ganske sammen med den af Mindretallet fremsatte, til hvilken, om jeg ikke hørte feil, ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Hage) idag sluttede sig. Jeg ser ikke rettere, end at man efter Vedtagelsen og Skrafftredningen af den spanske Handelstraktat kan fortsætte Bestræbelserne for at komme til en Toldrevision nøiagtig paa samme Grundlag som tidligere. Traktaten er sluttet paa 3 Aar. Efter de 3 Aars Forløb vil man, naar en Toldrevision er vedtagen s. Gr. overensstemmende med Regjeringsens Forslag eller Landstingets Vedtagelse staa i det gunstige Tilfælde, dersom det til den Tid maatte vise sig uønskeligt at forny Traktaten, da at forhandle om Fornyelsen paa langt bedre, under langt heldigere Vilkaar, end vi denne Gang have forhandlet. Men der er jo ogsaa en Mulighed for, at der slet ikke bliver Anledning til nogen Fornyelse eller Forlængelse af Traktaten. Hvem veed, hvorlænge man vil vedblive, saaledes som man jo i de senere Aar har gjort, at søge Landenes Handelsinteresser sikrede ved særlige Traktater med bindende Tariffbestemmelser? Det er jo noget forholdsvis Nyt, man er kommen ind paa, og jeg nærer for mit Vedkommende meget stor Tvivl, om Resultatet af disse tariffbindende Handelstraktater vil svare til de Forventninger, man har haft i de Lande selv, der have bragt dette System frem; det er slet ikke sagt, at om tre Aar hele Verden eller i alt Fald den toneangivende Del af Verden vil forfølge dette System længere. Men selv om det skulde blive Tilfældet, gjentager jeg, ville vi staa langt gunstigere overfor nye Forhandlinger, efter at en Toldrevision, saa-

ledes som vi have paatænkt den tidligere, er bleven gennemført. Jeg ser altsaa i Virkeligheden ikke, at man med fuld Føie kan sige, at Vedtagelsen, Godkjendelsen af den spanske Traktat vil hindre, at Toldrevisionen sker netop paa den Maade, som man tidligere har ønsket. Jeg kan ikke se Nødvendigheden af at vedtage Toldrevisionen samtidig med Godkjendelse af den spanske Handelstraktat. Jeg kan kun betragte det som en vilkaarlig Sammenkobling af to Sager, der ikke have Noget med hinanden at bestille. Jeg veed ikke — i alt Fald skal jeg ikke udtale det — om man har den Forventning, at den spanske Handelstraktat skulde være stærk nok til at trække Folkethingets Toldrevision igjennem, eller om man har den Forventning, at Folkethingets Toldrevision er en saa tung Møllesten, at den vilde trække den spanske Handelstraktat i Dybet med sig, saa at man derigjennem stilsærdig vilde have faaet afslivet den spanske Handelstraktat, uden at det kunde siges, at Ens Hænder vare blevene plettede med Blod, — Den ærede Ordfører udtalte en Frygt for, ialtfald jeg antager, det var en Frygt for, at Regjeringen skulde føle sig kompromitteret ved Skjegodkjendelsen af den spanske Handelstraktat. Det glæder mig at kunne fjerne denne Betyrning fra den ærede Ordførers Sind. Regjeringen vil være sig bevidst, at den har søgt at opnaa Handelstraktaten paa saa gode Vilkaar, som de overhovedet under de ugunstige Forhold kunde opnaaes, og vil være sig bevidst, at den har troet at være i Overensstemmelse med det almindelige Ønske her i Landet, naar den har tilstræbt at faae tilveiebragt en Handelstraktat. Selve Noget føle sig kompromitteret, hvilket jeg ikke kan have nogen Mening om, maa det jo være dem, som stærkt have paakaldt en spansk Handelstraktat og, naar den saa foreligger, ikke ville modtage den, jeg vil føie til, naar den foreligger ikke dyrere, end Enhver maatte kunne skjønde i Forveien, at den maatte betales; thi derom har dog Ingen kunnet gjøre sig nogen Illusion, at det vilde være muligt at tilveiebringe en Handelstraktat med Spanien uden at gjøre Indrømmelser netop paa Vin og paa Frugt, netop paa disse to Luxusvarer. Den ærede Ordfører for Flertallet havde naturligvis Meget at udsætte paa den Maade, hvorpaa Traktaten var bleven forhandlet; men jeg kan dog ikke andet end strax sige, at det for mig har været noget Beroligende, at man — vistnok med den bedste Villie til at finde Feil — dog ikke har fundet Andet at udsætte paa Forhandlingerne, end det, som er fremført dels af den ærede Ordfører, dels i selve Flertallets Betænkning. Man bebrejder Ne-